

Steffen Baunbæk

August

Digte, palepoets publishing, 2014

Steffen Baunbæk: *August*

Tekster skrevet i Stenbjerg, Thy, august 2014.

Fotos taget af forfatteren samme sted, august 2013.

Copyright Steffen Baunbæk og palepoets publishing 2014.

1

Spindelvæv spænder sig ud mellem stammerne,
dage og måneder spræller i nettene,
himlen er helt sort af hænder, der haler i land.

2

Du er for meget, min ven, du kan undvære hovedet,
din højre arm også, det siger du selv,
blot du én gang kan se dit navn stavet i fnok.

3

Træerne drypper, en regn standser ikke med ét,
heller ikke med to eller tre, du var flittig i går,
talte strandsten, så tunge, de var.

4

Himlen er blå, du har pensler,
og Flügger har udsalg,
det skallede skidt skal sgu males igen.

5

Ansigtet formes af vinden,
og armene knager som kvas,
men din rod stikker sandet ihjel.

6

Vinden tager fat, du er bare en drage,
der styrter til jorden, en albatros udbudt til salg fra en bakke,
mens folk kaster op og tager hjem.

7

Fårene står der og glor,
og du luder ved hegnet i vinden og ligner en nisse, en trold,
bare noget, man ikke vil have her omkring.

8

Fårene står der og puffer som popcorn,
de ligner grangiveligt skyer, der ligner hvad pokker, man vil,
de går over, de gør, vent og se.

9

Solen er tåget, og ude ved kysten er gusen i gang med at bygge sig op,
der er stadigvæk stier,
hvem pokker har brug for den slags?

10

Drømmen fordamper, og dit er det, ansigtet,
runkent som nedfaldsfrugt,
solen er varm som en løgn.

11

Endnu en natsværmer ligger i vinduet, død,
det er sådan, det er, verden falmer et stykke ad gangen,
dit øje står lavt, det er rødt.

12

Alle katte er grå, det er noget med lyset,
er noget med stoffet, det hele er lavet af,
syninger går i dit øje, en madskål står klar.

13

Mosset er ikke en seng, det er ikke en grav,
det er bare et tæppe at træde på,
mens du går ind i plantagen på jagt efter lys.

14

Der gror morkler på håbet, og rørhatte breder sig ud over troen,
din kærlighed dækkes totalt af trompetkantareller,
du sulter dig mæt.

15

Naboen klipper sin plæne,
om lidt får den jakke og slips på,
der kommer vel altid en fest.

16

Naboen snubler på plænen, og tagplader rasler til jorden,
og verden går under, og du sidder bare på bænken
og ligner dig selv.

Ude i vejkanten sælger de løg,
og om søndagen sælger de sjæle i byens missionshus, de drager herfra, de lokale,
med mønter i mundene, mand.

18

Stien er opfyldt med skærver,
Jens Vejmand er draget i forvejen,
skulle vist samle et bjerg.

Havet kan høres langt borte, det lever af skrænter og skrog,
og det skummer om munden,
du lytter til æbler, der gror, til en Volvo i fart.

Havet er stille i dag, ligger bare og skulper og tænker på drivtømmer, skaller og rav,
det vil rejse sig, tale,
til ord gylper form.

21

Stuen er stille, i pejsen bliver kævler til flammer,
de danser til sange,
du aldrig får hørt.

22

Døren er låst, der er noget derude,
det sidder i træerne, lurker i græsset og hænger i luften og knitrer,
vi kysser godnat.

23

Terningen ruller, den lander på Stalingrad, Holbæk og Lhasa,
du ses på af øjne, der aldrig vil blinke,
du bukker og takker og går.

Ruderne lyser, og alle er lygtemænd, alle har moser at drukne i,
ingen vil være alene,
når natterne kommer med spindelvæv, ugle og fugt.

25

En for en dukker de, stjernerne, op,
og de yngler som rotter,
går de ikke ud, gør du selv.

26

Natten er oplyst af hyben,
det kræver det rette par øjne at se dem,
du lukker dem i.

Karlvognen rammer en mur, og du slynges mod ruden,
du breder dig ud over himlen med bumser og alting,
et sted mangler nogen en klud.

Himlene støjer, og stemmer bliver stjerner,
og bag ved dem sover han, Gud,
se, han drømmer om sne.

Frost eller ej, den er stivnede bølger, den jord, som du går på,
du drømmer om nagler,
du lugter af fisk, der er kindkys ved kysten i nat.

30

Fuglene samler sig, snart vil de flyve mod syd,
ned, hvor peberet gror, og man snakker egyptisk,
du tænker så køligt, det knager, min ven.

Oppe i bakspejlet står du tilbage og vinker farvel til dig selv,
du har sand mellem tæerne, har du,
men hænderne griber om luft.

